

ΚΑΤΑΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ, ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΦΡΕΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

Τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, μαρτυρούμενον εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκην (Γεν. 33,19) καί εἰς τήν Καινήν Διαθήκην (Ἰω. 4), εἶναι ἕν ἀπό τά αὐθεντικώτερα προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, κείμενον ἀνά μέσον τῶν ὁρέων Γεβάλ καί Γαριζίν τῆς περιοχῆς τῆς Σαμαρείας. Τοῦτο διεφυλάχθη διά μέσου τῶν αἰώνων ὑπό τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ καί παρεδόθη ὡς πολύτιμος κληρονομία εἰς ἡμᾶς τοὺς συγχρόνους. Εἰς τοῦτο διηκόνησαν Ἀγιοταφῖται ἡγούμενοι, ἐξ ὧν ἐξαίρέτως ὁ Μητροπολίτης Σωφρόνιος Γάζης, ὁ ἀρξάμενος νά ἀνεγείρῃ τήν 30^ῃ Αὐγούστου 1908 ἐπὶ τοῦ Φρέατος περικαλλῇ καί εὐρύχωρον ναόν, παραμένοντα ἡμιτελῆ ἀπό τοῦ 1920. Ἡ θεία Πρόνοια φαίνεται ὅτι ἐπεφύλασσε τήν ἀποπεράτωσιν τούτου εἰς τόν νῦν ρέκτην ἡγούμενον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰουστῖνον.

Οὗτος τό 1998 ἐπὶ τῶν θεμελίων τοῦ παλαιοῦ ἀνήγειρε περικαλλῇ καί περίτεχνον ναόν ἄξιον τῆς ἱστορίας καί τῆς δόξης τοῦ προσκυνήματος τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ. Ἀνήγειρε ναόν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐκείνης, εἰς τήν ὁποίαν ἀπεκάλυψε παρά τό Φρέαρ ὁ Κύριος ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας, ὁ Χριστός (Ἰω. 4). Εἰς τό βόρειον κλίτος τοῦ ναοῦ τούτου ἀνήγειρε παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καί μάρτυρος, ἐκ Νεαπόλεως καταγομένου, καί εἰς τό νότιον κλίτος τούτου παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ βιαίως καί μαρτυρικῶς τελειωθέντος εἰς τό Φρέαρ, Ἀγιοταφίτου ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Φιλουμένου, τήν 16^{ην} /29^{ην} Νοεμβρίου 1979.

Τοῦτον εἰς νεαράν ἡλικίαν προσελθόντα εἰς Ἱεροσόλυμα καί δεχθέντα τό μοναχικόν σχῆμα εἰς τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα καί τήν ἱερωσύνην εἰς τήν Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, ζήσαντα ὁσιακῶς καί μαρτυρήσαντα ἐξ ἀδίκου καί ἀνοσίου ἐπιθέσεως εἰς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ τήν 16^{ην}/29^{ην} Νοεμβρίου 1979, ἀπεφάσισεν ἡ Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, νά κατατάξῃ εἰς τό ἀγιολόγιον αὐτῆς διά Συνοδικῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς τήν Συνεδρίαν Ν' / 11-9-2009.

Διά τήν πραγματοποίησιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς μετέβη εἰς τό Φρέαρ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ' μετά συνοδείας Ἀρχιερέων καί ἱερέων.

Προσελθόν, ἐγένετο δεκτός ἐν θερμῇ ὑποδοχῇ ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου καί πολλῶν ἱερέων Ἀγιοταφιτῶν καί ἱερέων ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐν ᾧ πλῆθος πιστῶν εἶχεν ἤδη ἀσφυκτικῶς κατακλύσει τόν παμμεγέθη ἱερόν ναόν καί τά προαύλεια αὐτοῦ.

Μετά τόν Ὁρθρον μετά τῆς Ἀρτοκλασίας, ἠκολούθησε πανηγυρική θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Νεαπόλεως κ. Ἀμβροσίου, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν παρεπιδημούντων Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Μόρφου κ. Νεοφύτου καί Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐου, τοῦ βοηθοῦ

Ἐπισκόπου Αὐλῶνος κ. Ἀντωνίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἀβήλων κ. Δωροθέου καί Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιεγγραμματέως καί πλήθους ἱερέων Ἀγιοταφίτων καί ἄλλων ἐκ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Κύπρου, Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας καί Οὐκρανίας, οἵτινες ἠγοῦντο τῶν προσκυνηματικῶν αὐτῶν ὁμάδων, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου, τοῦ Πρέσβευς τῆς Κύπρου εἰς τό Ἰσραήλ κ. Ἀναστασίου Τζώνη, τοῦ διπλωματικοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Κύπρου εἰς τήν Παλαιστινιακὴν Αὐτονομίαν κ. Τάκη Δημοσθένους καί τοῦ Ἐκπροσώπου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, Ὑπουργοῦ κ. Αἰμιλίου Νικολάου.

Ἡ θ. Λειτουργία ἐτελέσθη μέ ὅλην τὴν τυπικὴν τάξιν καί τὴν βυζαντινὴν σεμνότητα καί μεγαλοπρέπειαν, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων εἰς ὕψος βυζαντινόν, ἑλληνιστί καί ἀραβιστί καί τῶν πιστῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων, Ἑλλήνων, Ἀραβοφώνων, Ρώσων, Ρουμάνων, Οὐκρανῶν ἐν κατανύξει προσευχομένων καί μετεχόντων εἰς τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, τῆς τοῦ Χριστοῦ δηλονότι ἐνανθρωπήσεως, σταυρώσεως καί ἀναστάσεως καί τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς κατὰ χάριν θεώσεως αὐτῶν.

Ἡ ἐορτὴ ὄντως ἐγένετο μία μαρτυρία ὀρθοδοξίας, μαρτυρία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ. Ὁ ἅγιος, ἐν τῷ ὁποίῳ καί πάλιν ἐδοξάσθη ὁ Θεός, ἦτο ὁ μαρτυρικῶς τελειωθείς εἰς τό προσκύνημα τοῦ Φρέατος, καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἀγιοταφίτης Φιλούμενος, τὴν 16^{ην} /29^{ην} Νοεμβρίου 1979.

Πρὸ τῆς θείας Κοινωνίας ἀνεγνώσθη ὑπὸ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἡ Πατριαρχικὴ καί Συνοδικὴ Πρᾶξις κατατάξεως Αὐτοῦ εἰς τό ἁγιολόγιον, καθότι καὶ ὁσιακῶς ἔζησε καί διὰ τὴν πίστιν αὐτοῦ ἐθανατώθη βιαίως παρὰ τό Φρέαρ καί ἐν ᾧρᾳ ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ. (βλ. <https://jp-newsgate.net/gr/2009/12/01/463/>).

Ἐπὶ ᾧραν πολλήν οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ ἱερεῖς μετέδιδον τὴν θ. Κοινωνίαν εἰς τοὺς πιστοὺς, ὁ δὲ Μακαριώτατος προσέφερε τὴν φιλοτεχνηθεῖσαν εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φιλουμένου. Ἡ καθιέρωσις τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Φιλουμένου ἀπετέλεσεν ἐορτὴν τοῦ Φρέατος, ἐορτὴν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῆς πόλεως τῆς Νεαπόλεως καί σταδιακῶς θὰ ἀποτελέσῃ ἐορτὴν καί τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐταῖς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων θὰ ἐντάξουν αὐτόν εἰς τό ἁγιολόγιον αὐτῶν.

Ὁ ἀνεγείρας τὸν περικαλλῆ ναόν τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος μετὰ τῶν παρεκκλησιῶν τοῦ Ἀγίου Ἰουστίνου καί τοῦ Ἀγίου Φιλουμένου, καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστῖνος, εὐχαριστῶν τὸν Μακαριώτατον διὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἁγιοκατατάξεως, προσέφερεν εἰς Αὐτόν πολύτιμον ἀδαμαντοκόλλητον σταυρόν εὐλογίας, μετὰ δὲ τὴν θ. Λειτουργίαν παρέθεσεν εἰς τὸν Μακαριώτατον τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ καί εἰς πάντας πλουσίαν νηστήσιμον τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεγγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder